

Preek in de gezinsdienst in Capelle-Schollevaar op 15 mei 2011, 9.15 uur

Thema: 'Jij bent belangrijk voor God' naar aanleiding van Johannes 6: 1-15 (kerntekst: vers 8-9)

1. God schakelde een meisje in

Ik heb hier een klein boekje. Het is het Evangelie naar Johannes, staat voorop. Dit boekje betekent voor mij heel veel. Weet je waarom? Ik denk dat ik een jaar of negen was, en ik had nog geen eigen Bijbel. In de zomervakantie gingen we een keer naar een kerk in Gent, in België. Mijn vader was schipper, en met het schip lagen we daar in Gent. Op zondag gingen we daar naar de kerk. In die kerk was een tafel met allemaal folders, en tussen die folders lagen deze kleine, rode boekjes. Een Johannes-evangelie, een stuk van de Bijbel. Er was een mevrouw bij de tafel, en ik vroeg: 'Wat kost dat boekje?'

'Neem maar mee!' zei ze. En toen mocht ik het zómaar hebben. Ik was daar zó blij mee! Thuis heb ik er heel mooi plastic omheen gedaan, boeklon. En ik probeerde zo goed mogelijk te begrijpen wat er in stond. Het ging over Jezus, over Zijn leven, en sterven en opstanding. Achterin het boekje stond ook nog een verhaaltje. Daar stond: 'Die boekje is gemaakt door de Zakbijbelbond. Dat is een grote organisatie, over de hele wereld, die mensen wil aanmoedigen om altijd een bijbeltje op zak te hebben, of een stuk van de Bijbel.' En weet je hoe dat nou begonnen is? Ik zal het je voorlezen: 'Het oorspronkelijke idee van de zakbijbelbond is uitgegaan van een schoolmeisje in Engeland, Helen Cadbury. Op 13-jarige leeftijd begon zij een Bijbel bij zich te dragen, want zij was zelf tot Christus gekomen en ze wilde met het Woord van God ook haar vriendinnen bereiken.' Dus ze wilde over de Bijbel vertellen. Later trouwde ze en samen met haar man heeft ze toen de Zakbijbelbond opgericht.

Weet je waarom ik hier nu aan moest denken? Helen Cadbury was 13 jaar, en toen ging God haar gebruiken voor haar vriendinnen. En door wat er toen gebeurde, toen ze 13 was, door dat idee dat ze tóén kreeg, om een bijbeltje bij zich te gaan dragen, hebben later zoveel duizenden mensen de Bijbel in handen gekregen. En zo kreeg ik dat boekje, als kind, in Gent. En ik was er zo blij mee! Het was een soort schat voor mij.

2. Jezus schakelde een jongen in

God kan je dus inschakelen, ook als je nog jong bent! Hij schakelde Helen Cadbury in. En zo schakelt de Here Jezus ook dat jongetje in, met die vijf broden en die twee vissen. Er zijn duizenden mensen bij elkaar, en urenlang hebben ze geluisterd naar was Jezus hun vertelde. Het was zó mooi, zo goed, al die woorden van Jezus! Maar nu is het laat geworden, de zon staat al lager, straks is het avond. En Jezus weet dat de mensen honger hebben. Hij wil ze helpen! Hij wil niet dat ze hongerig weer naar huis gaan. Daarom vraagt Hij aan Filippus, één van de discipelen: 'Filippus, waar kunnen we brood kopen om al deze mensen te eten te geven?'

Filippus kijkt Jezus aan, hij begrijpt er niets van! Brood kopen, voor al die mensen? Duizenden mensen, alleen al 5000 mannen! Hij zegt: 'Here Jezus, al hadden we 200 denarie, dan nog konden we iedereen maar een klein stukje brood geven.' 200 denarie, dat is 200 keer een loon voor een hele dag werken (zie Mattheüs 20: 2). Filippus denkt: 'Dat is toch onmogelijk, zóveel mensen te eten geven! Daar hebben we nooit het geld voor!' En dan komt Andreas. Hij heeft een jongen bij zich, met vijf gerstebroodjes en twee vissen. Vijf broodjes. Denk maar aan kleine broodjes, net zoiets als een krentenbol. Hij heeft dat vast van huis meegenomen, om het zelf op te kunnen eten.

Misschien heeft die jongen het gehoord, waar ze het over hadden. Misschien stond hij wel een beetje in de buurt. In ieder geval wil hij het best geven, zijn vijf broodjes en twee vissen. 'Here Jezus, als U het wilt, mag U het gerust hebben!'

Jezus kijkt hem aan, deze jongen. En samen horen ze wat Andreas zegt: 'Vijf gerstebroden en twee vissen: wat

hebben we daaraan voor zoveel mensen?'

En Jezus? Wat zegt Hij? 'Dank je wel, jongen, dat is ontzettend aardig van je, maar dit is zo weinig, daar kunnen we niks mee.' Is dat wat Jezus zegt? Schakelt Hij die jongen út?

'Dankjewel, maar Ik heb jou niet nodig.' Nee! Wat doet Jezus? Hij schakelt deze jongen in!

En het is niet voor niets dat dit een jongen is! Want een volwassen man, die zou vast en zeker denken: 'Nou, die paar broodjes van mij, daar kunnen ze toch niks mee.' Maar deze jongen, die denkt: 'Misschien kan Jezus wèl wat met mijn

brood en vis!'

En zo is het ook! De mensen gaan zitten, Jezus dankt Zijn hemelse Vader voor het eten, en Hij gaat breken. En Hij blijft breken! Nog meer en nóg meer... Het blijft maar doorgaan, totdat er genoeg is voor al die duizenden mensen.

Had Jezus dat ook niet zó kunnen doen, zonder die vijf broodjes en zonder die twee visjes? Had Hij ook geen brood kunnen maken, gewoon uit het niets? Ja, dat had Hij kunnen doen. Maar Hij deed het niet! Wat die jongen aan Hem geeft, dat gaat Hij gebruiken. Zo laat Hij zien aan die jongen: 'Jij bent belangrijk voor mij!'

Dat meisje in Engeland, Helen Cadbury, was dat nodig voor God? Had God ook niet gewoon een paar grote mensen dat idee kunnen geven, om elke dag een bijbeltje mee te nemen? Natuurlijk wel! Maar God koos ervoor om een meisje van 13 jaar in te schakelen. Want zij was belangrijk voor Hem!

3. Hij schakelt je in! Je bent waardevol voor Hem!

Weet je dat jij belangrijk bent voor God? En u? Of je nou 8 bent, of 88, je bent zó kostbaar voor Hem! Je bent als een parel in Zijn hand! Weet je hoe ik dat weet? Dat weten we uit die Bijbel. Bijvoorbeeld uit dit kleine rode boekje. Daarin staat in Johannes 3: 16: 'Zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren zou gaan, maar eeuwig leven zou krijgen!' God hield zoveel van u, van jou en mij, dat Hij daarvoor Zijn eiegn Zoon naar deze wereld stuurde. En Jezus deed dat, Hij kwam, Hij liet Zich kruisigen, voor jou! Voor u en mij! Hij wilde de straf dragen die wij verdienen voor de fouten in ons leven. Jezus zegt: 'Dat heb Ik al gedaan, voor jou! Ik heb al betaald!' Net als dat je ergens gegeten hebt, bijvoorbeeld in het pannenkoekenhuis in het Schollebos, en iemand zegt: 'Ik heb al betaald hoor!'

Jezus heeft betaald voor onze zonden. Alles! Hij ging daarvoor naar het kruis. En Hij is opgestaan! Gelukkig maar!

U, jij bent belangrijk voor God. Dat weten we uit de Bijbel. Maar weet je hoe je dat ook kunt weten? Door de doop. Straks wordt Amber gedoopt. Eigenlijk zegt God dan tegen Amber: 'Jij hoort bij Mij! Ik houd van jou, Amber! Zoals het water straks over jouw hoofd stroomt, zo laat Ik Mijn liefde over jouw leven stromen.'

4. Wij kunnen het niet zelf. Maar als God ons gebruikt, staan we verwonderd!

Jij bent zó belangrijk voor God, dat Hij jou wil gebruiken, en u, en mij. In dit grote gezin van God is iedereen waardevol! Soms kom ik weleens iemand tegen die tegen me zegt: 'Ik ben niet belangrijk. Wat kan ik nou? Niks!' En toch: dat is níét waar!!! Een oude mevrouw lag op bed, en luisterde naar de kerkdiensten. Zij dacht: 'Ik kan bijna niets, maar ik kan wel bidden, voor anderen.' Wat is dat mooi! Veel anderen hebben zo weinig tijd om te bidden. Die mevrouw dacht: 'Dat is wat ik kan doen.' God trok haar erbij. Een andere mevrouw, ook al ouder, dacht: 'Ik kan niet zoveel voor andere doen. Maar weet je wat, ik ga kaarten sturen naar mensen die ziek zijn.' En de zieken, die vinden dat zó geweldig! Ik hoor dat heel vaak, van mensen die ziek zijn: 'Die kaarten, die hebben mij zó goed gedaan!'

Denk nooit: 'Ik ben niet belangrijk. Ik kan toch niks.' Want voor God ben jij héél belangrijk! Voor God bent u heel belangrijk! Wie u ook bent! Hij schakelt je niet uit, maar in! En dan kun je nog weleens stomverwonderd staan! 'Wat? Is dat door mij gekomen?!'

Ja, daarvoor wilde God jóú gebruiken. Want zo is het! Wij kunnen niet met vijf broodjes en twee visjes duizenden mensen te eten geven. Toch? Ik kan dat niet! Maar Jezus kan dat wel! Waar gaat het dus om? Dat wij elke dag bidden: 'Here God, wilt U mij gebruiken! Wilt U mij gebruiken om iets goeds te doen voor anderen!' Denk maar aan een stuk gereedschap. Zoals deze schroevendraaier. Kan de schroevendraaier zelf een schroef in de muur krijgen? Nee! Iemand moet ermee werken! En dat orgel daar. Kan dat uit zichzelf gaan spelen? Nee toch? Daar moet een organist op spelen! Het

stond een keer in zo'n liturgieboekje: 'Het ogel speelt.' Maar het bleef helemaal stil in de kerk, en iedereen ging omkijken. En daar zat de organist. Hij keek naar het orgel. Hij zei: 'Er staat in het boekje: "Het orgel speelt, dus ik ben heel benieuwd!" Het orgel speelt niet, de organist speelt! De organist gebruikt het orgel. En zo wil God ook ons gebruiken, als een stuk gereedschap in Zijn hand, of als een muziekinstrument, waarop Hij kan spelen. Wij moeten nooit denken dat we het zelf allemaal wel kunnen. Wij zijn geen orgel dat uit zichzelf begint met spelen. Maar als we bidden: 'Here God, werk alstublieft door mij heen', dan doet God dat ook! En Hij kan veel meer dan wij denken!

Ik begon met een verhaal over een meisje, ik stop ook weer met een verhaal over een meisje. Tenslotte wordt er ook een meisje gedoopt vandaag. Ook dit verhaal is echt gebeurd. Een meisje hield veel van God, en wilde graag dat ook andere mensen over Hem zouden horen. Op een dag was er bij haar in de kerk een zendeling, die vertelde over zijn werk in een land ver weg, Birma. Ze dacht: 'Ik wil graag

wat aan die man geven.' Dus ze gaf wat ze had. Dat was een penny. Een klein muntje in Engeland. Die zendeling, die vond dat zó mooi, dat dat meisje dat deed, hij dacht: 'Hoe kan ik dit geld nou eens goed besteden?' Hij kocht er een boekje van, een klein boekje over Jezus. Dat boekje nam hij mee naar Birma, en dat gaf hij daar aan een jonge man, die de leider was van een dorp. Die man kon niet lezen, maar dat wilde hij niet zeggen. Hij wilde niet dat de mensen in het dorp dat wisten. Dus

hij ging op reis, héél veel weg, om iemand te zoeken die dat boekje voor hem wilde voorlezen. Dat gebeurde, en hij werd christen. Hij hield heel veel van de Here Jezus, en hij ging weer terug naar zijn dorp. Daar vertelde hij over zijn nieuwe geloof, en de mensen waren enthousiast. Ze wilden meer weten. Dus die leider van het dorp liet de zendeling komen. Die zendeling ging vertellen, en allerlei mensen kwamen tot geloof. Hoe kwam dat nou allemaal? Door die éne penny van dat meisje...

God vindt jou belangrijk! Hij wil jou gebruiken, als een instrument waarop Hij Zijn mooie muziek kan spelen. En u? Jij? Wij allemaal, als het gezin van God, wij mogen dankbaar zijn, en heel erg verwonderd, dat God zóveel van ons houdt! Dat Hij ons niet aan de kant schuift, maar aan Zijn hart drukt! En dat Hij het tegen ons zegt: 'Ook al denk je dat je onbelangrijk bent en niets te bieden hebt, door jou heen doe Ik Mijn werk in deze wereld. Ik heb je bij je naam geroepen. Je bent van Mij!' Amen.